

FKSE+ 2019

Az Art+Text Budapest és a Fiatal Képzőművészek Stúdiója Egyesület által közösen kiírt pályázat nyertes projektjeinek bemutatója az *FKSE+ 2019* című kiállítás keretében.

+++

Molnár Judit Lilla: TRAIN YOURSELF

Molnár Judit Lillát (1991) a körülötte lévő világból leszűrt hatások motiválják, amelyek feldolgozására a művészetet használja. A társadalom rendszerében leginkább az egyén kihívásai érdeklik, különösen a generációját érintő, léthelyzetből adódó problémákra. A játék meghatározó szimbóluma gondolkodásmódjának, mind képi, mind pedig logikai, szerkezeti szinten.

Jelenlegi munkáiban az egyén küzdelme és rezisztenciája a társadalmi betagozódással szemben, valamint az abból fakadó feszültség foglalkoztatja. A folyamatos terheltség, a teljesítés kényszere és a tehetetlenség érzete mára a 21. századi ember alapélményévé vált. Ennek a sok szempontból megfoghatatlan létállapotnak a kifejezésére a box tárgyi designjából emelt át elemeket úgy, hogy közben saját gondolatai mentén alakította át és rendezte őket új értelmezési struktúrába.

Fiatalként sokszor érezzük úgy, hogy a terhek, amelyek a vállunkat nyomják nem mindig az épülésünket szolgálják, hanem épp ellenkezőleg, kimerítenek minket. A korlátok nagyok, a lehetőségek kicsik. Ennek a nyomásnak a érzékeltetésére találtam ki a kiállításon szereplő Boxlánc című installációt. Az óriási láncszemeket formázó boxzsák, úgy vélem képes kifejezni, hogy sokszor a kreált, mesterséges korlátok okozzák a legnagyobb akadályokat. A boxzsákba mért ütések ugyanis, még ha erősödésünkre is szolgálnak, tompán belevesznek a mozdíthatatlan tömegbe.

+++

Horváth Gideon: CONTROL ISSUES

Horváth Gideon (1990) munkásságának meghatározó alapját képezi az ökológiailag elkötelezett nézőpont. Az xtro realm elnevezésű transzdiszciplináris projekt is ezt a hozzáállást erősíti. Ennek keretében, Zilahy Anna és Süveges Rita társszervezésében több olvasóköri, kiállítás, terepgyakorlat és egyéb program valósult meg eddig, amelyek mind posztantropocentrikus elméleteket tematizálnak. Az Art+Text Budapest Galériában kiállított installáció egy tematikus kiállítás sorozat első részét képezi, amely a következő hónapok során fog megvalósulni.

A narratívák segítségével történő valóságérzékelés az emberi gondolkodás meghatározó alapját képezi. Míg ez hasznos mechanizmusként is működhet, még gyakrabban korlátoz, ha a szükségszerű redukció közben téves pályára állít bennünket. Ha a Föld ~4,53 milliárd éves életének spirális leképezését állítjuk elő, az emberiség annak legvégén csupán egyetlen pont. Hogyan tudnánk olyan felfoghatatlan narratívákat befogadni, amelyek túlmutatnak fajunk történelmén? Az egyre terjedő "ökológiai gyász" mélyén talán pont egyfajta kontrollvágy áll, amely megakadályoz bennünket jelenünk friss tekintettel való értelmezésében. A spirál szédítő és bénító elnyomásából kilépve az antropocén korában új pozíciókat kell keresnünk, ahonnan felelősségteljesen értelmezhetjük a felgyorsulva formálódó látképet.

Felsmann István: ÚJ ABSZTRAKTOK ABSZTRAKCIÓI

Felsmann István (1984) jelenlegi kiállítása két előzményhez, az „ACIO Daktyliothéka” (Pince Galéria) és a „Jövőt végképp elnyújtani” (Fiatal Képzőművészek Stúdiója) című kiállításokhoz nyúlik vissza és gondolja tovább. Felsmann a korábbi kiállításokon más művészek alkotására reflektált úgy, hogy apró beavatkozásokkal próbálta helyzetbe hozni azokat.

Mivel az absztrakt művészet közzel ál hozzá, figyelme ezúttal az új absztrakció és annak alkotói felé fordult. Folyamatos alkotói dilemmaként éli meg az elkötelezettség nehézségét egy alkotói irányzat vagy művészeti attitűd felé. Számára a választás korlát is egyben, ami elengedhetetlen feltétele annak, hogy jobban megértsünk és átlássunk bizonyos összefüggéseket. Ezt jelentős mértékben korlátozza korunk virtuális fantom világának nagyfokú képi és információs dömpingje, ami ellehetetleníti az egyes irányzatok nyomon követését és azok gyors váltakozását megnehezítve egy - egy alkotói irány kiforrását. *”Igaz, az a személy, aki igazán érzi a világ rezdüléseit soha nem lehet aktuális, mert mindig három lépéssel előrébb kell járnia kortársainál.”* Érdeklődéssel figyeli a magyar új absztraktok képzőművészeti szintéren való mozgását, hogy hogyan igazítják művészetüket a folyamatosan változó művészeti világhoz.

Felsmann az alkotóknál két fő csoportot különböztet meg: a „hívóket” és a „felfedezőket”. A „hívők” azok a művészek, akik képesek akár egész életükön át egy művészeti irányzatban elmélyülni. Míg velük ellentétben a felfedezők erre az elkötelezettségre képtelenek, ők az egészet próbálják vizsgálni, de sokkal felszínesebben. Egy művész számára a választás nem egyszerű, mert nagy a felelősség mind magával szemben, mind a kollektív tudat alakítása szempontjából.

Közreműködő alkotók: *Kristóf Gábor, Nemes Márton*